

ה"ט 21142/10/20 - יהודה אריה פיין נגד ספיר באשר

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 21142-10-20 פיין נ' באשר

לפני
המבקש
נגד
המשיבה
כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא
יהודה אריה פיין
ספיר באשר

החלטה

- (1) מונחת לפני בקשה למתן צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "חוק מניעת הטרדה מאיימת" או "החוק").
- (2) דיון במעמד צד אחד התקיים ביום 13.10.2020 ודיון במעמד שני הצדדים התקיים אתמול (18.10.2020). בדיון במעמד צד אחד ניתן צו ארעי שאוסר על המשיבה להימנע מלבוא בדברים עם המבקש או עם מי מבני משפחתו.
- (3) כפי שעולה מטענות הצדדים, הם בעלי דירות שכנות בבנין מגורים (להלן: "הבנין") בירושלים. עוד עולה כי דירת המבקש נמצאת מספר קומות מעל דירת המשיבה, וכי המשיבה מתגוררת בדירתה, שבבעלות עמידר, עם בני משפחתה.
- (4) המבקש טוען, בין השאר, כי המשיבה נוהגת כלפיו וכלפי ילדיו הקטנים, ללא כל סיבה לכך, באופן תוקפני ואלים בכל מפגש מקרי ביניהם, לרבות בכניסה לבנין. לדברי המבקש, באחד המקרים היא זרקה לבנה לעברו ואיימה לפגוע בו. התנהגות זו נוטעת פחד אצל משפחת המבקש, ובעיקר, אצל ילדיו.
- (5) המשיבה טוענת מנגד, בין השאר, כי היא זו שמותקפת על-ידי המבקש, ילדיו נוהגים להפיל דברים מכיוון דירתם מטה לכיוון דירתה שבקומת בכניסה, הם פוגעים בפרטיות שלה וגם לועגים לה. עוד טוענת המשיבה, כי בעבר ביצע המבקש שיפוצים בדירתו שגרמו לניתוק המים בדירתה וגם הותירו פתחים ברכוש המשותף. המשיבה הסבירה, כי אמנם היא צעקה על המבקש, אך זה היה בתגובה להתנהגותו כלפיה ומתוך הגנה עצמית.
- (6) בדיון לפני שמעתי את עדויות המבקש ואשתו, ואת עדויות המשיבה ואחותה. לאחר שהתרשמתי מעדויות הצדדים, סבורני כי יש ממש בטענות המבקש כלפי המשיבה, בפרט, ביחס להתנהגות אימפולסיבית מצדה, שיכולה להיות מלווה בצעקות כלפיו וכלפי בני משפחתו. התנהגות כזו באה ככל הנראה על רקע השימוש ברכוש המשותף, לרבות הכניסה לבנין והשימוש במקלט, שהם סמוכים לדירת המשיבה. מובהר כבר כאן, כי

ביחס למחלוקות שנוגעות לטיב והיקף השימוש ברכוש המשותף, הפתרונים להן אינו מצוי בהליך דנן.

(7) בכל אופן, עדויות המבקש ואשתו הותירו רושם חיובי. לא זו בלבד, המשיבה אישרה כי לעתים היא צעקה על משפחת המבקש וקיללה אותם, אך לדבריה היא עשתה כן מתוך הגנה עצמית. עוד עלה בדיון, כי חרף הצו הארעי מיום 13.10.2020, המשיבה כן צעקה על משפחת המבקש, לדבריה: "אחרי שקיבלתי את הצו אני דיברתי אתם כי הוא טען שירדתי במדרגות זה שקר, אומר לך למה, הם הגיעו לבית שלי לא יודעת אם בכוונה או לא אני לא יודעת, אבל כשיצאתי לראות ממה המכה הוא יצא ונתן לי מכה ואמר לילד תמשיך למטה, אז כן התפרצתי" (שורות 32-35, עמוד 6) (ההדגשה בקו תחתון אינה במקור).

(8) מעדות המשיבה, התרשמתי שהיא לא הפנימה את משמעות הצו השיפוטי. גם אם יש ממש בדבריה לפיהם היא "הותקפה" על-יד המבקש או בנו הקטין - ואינני קובע כך - הרי הצו השיפוטי שחל עליה הוא ברור וזכותה הייתה לקרוא למשטרת ישראל. בכל מקרה, המשיבה לא הניחה כל תשתית ראייתית שלפיה ילדי המבקש הם אלה שזוקרים חפצים כלפי דירתה, כל שכן דברי פסולת. אעיר בהקשר זה, כי ככלל, על הדייר מלמעלה להימנע מזריקת חפצים מכיוון דירתו לכיוון דירות שכניו. עם זאת, לא מן הנמנע כי לעתים, בתום לב ואולי גם בשל תנאי מזג אוויר כגון רוח חזקה, עפים פרטי לבוש מכביסה תלויה וכו', מדירה אחת לאחרת. אין באמור כדי להצביע על מטרד או מפגע ויש לצפות, כי השכנים ינהגו אחד כלפי רעהו בהבנה ובאופן מכבד.

(9) לאור האמור ועל מנת למנוע כל חיכוך מצד המשיבה כלפי המבקש, ניתן בזאת צו אשר אוסר על המשיבה ליצור קשר כלשהו עם המבקש או עם מי מבני משפחתו, בעל-פה, בכתב, בטלפון, או בכל אמצעי אחר. כמו כן, נאסר בזאת על המשיבה להטריד או לאיים על המבקש או על מי מבני משפחתו, וכן אוסר עליה לפגוע בשלוות החיים שלהם.

(10) הצו האמור יעמוד בתוקף למשך שישה חודשים.

(11) שימת לבם של הצדדים מופנית לכך כי ניתן להשיג על החלטה זו בהליך ערעורי לפני בית המשפט המחוזי בירושלים.

המזכירות - להודיע לצדדים בדחיפות.

ניתנה היום, א' חשוון תשפ"א, 19 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.